

Վահան Տերյան

Դժկամ նայում են ժայռերը խոժոռ

Դժկամ նայում են ժայռերը խոժոռ,
Տխուր խաղում են ալիքները ժիր.
Ընդունիր հոգիս մոլոր, մենավոր,
Վերջին աղոթքիս խոսքը մի՛ մերժիր:
Սողում են դանդաղ օրերը անծիր,
Կորած Է մթնում մոլոր իմ ուղին.
Քնքուշ խոսքերով թախիծրս ցրիր,
Անխոս ամոքիր ցաված իմ հոգին:
Մի անմեղ ցավ կա երկրում այս տխուր,
Մի ցուրտ, հոգենաշ հուսահատություն
Կորցրած հավետ և՛ երագ, և՛ հուր,
Ես վերջին անգամ քե՛զ են աղոթում:
Դժկամ նայում են ժայռերը խոժոռ.
Տխուր խաղում են ալիքները ժիր.
Փայփայիր սիրտըս հավետ մենավոր,
Վերջին աղոթքիս խոսքը մի՛ մերժիր...

1905